

Dosarul nr. 1ra-1768/2021
1-19180133-01-1ra-09082021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina, împotriva Încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui,

Dolgov Constantin .....

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 12.11.2019 – 21.02.2020;

Instanța de apel: 16.03.2020 – 25.05.2021;

Instanța de recurs: 09.08.2021 – 21.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central, din 21 februarie 2020, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Dolgov Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal de 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art. 266 Cod penal de 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilit inculpatului Dolgov Constantin pedeapsa de 3 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Dolgov Constantin pe un termen de probă de 3 ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a încasat din contul lui Dolgov Constantin în folosul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 8 878 lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că Dolgov Constantin, deținând permisul de conducere valabil cu nr. xxxxxxxxxxxx din 29.04.2008 cu categoriile admise „A, B și C”, la 07 martie 2019, aproximativ la ora 20.20, conducând automobilul de model „Hyundai Accent”, cu numărul de înmatriculare XBX xxx, pe traseul R-34 Cantemir-Cahul, la kilometrul 120 (+500 m), ignorând prevederile art. 33 alin. (3) lit. a) al Legii nr. 131 din 07.06.2007 „privind siguranța traficului rutier”, conform cărora, era obligat să respecte Regulamentul circulației rutiere, acționând cu intenție, a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere cuprinse în Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume:

prevederile pct. 3, conform căruia, era obligat să respecte regulile de circulație, prin acțiunile sale să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente;

prevederile pct. 10 alin. (1) lit. b), conform căruia, trebuia să posedे cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posedе dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;

prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c) și d), conform cărora, trebuia să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent, seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului; situația rutieră;

prevederile și pct. 45 alin. (2) al aceluiași Regulament, care stipulează că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, din imprudență a tamponat din spate biciclistul Stîngu Alexei, care se deplasa pe partea dreaptă a carosabilului, în aceeași direcție de deplasare, iar ca rezultat al impactului, biciclistul Stîngu Alexei a decedat la fața locului.

În urma accidentului rutier, lui Stîngu Alexei, conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201911C0089 din 15.04.2019, i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală deschisă, cu excoriații multiple și plăgi contuze pe față, hemoragii în țesuturile moi pericraniene în regiunea occipitală, fracturi liniare a bolții și bazei craniene, hematom subdural în regiunea occipitală, contuzie cerebrală bilaterală occipital, contuzie trunchiului cerebral, hemoragii subarahnoidiene difuze bilaterale cerebrale și cerebrale; traumă contuză toraco-abdominală închisă, cu excoriații flancului drept și stîng al abdomenului, fracturi costale multiple bilaterale hemoragii în țesuturile moi pericraniene, rupturi multiple a pulmonului drept, focare contuzive multiple ambelor pulmoni, rupturi ale ficatului și splinei; trauma membrelor, cu excoriații pe mâna dreaptă, excoriații pe coapsa stîngă, regiunea ambilor genunchi și gambe.

Leziunile descrise au fost cauzate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, cu puțin timp înainte de deces, au legătură cauzală directă cu decesul, prezintă pericol pentru viață și în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare gravă. Decesul defunctului Stîngu Alexei a.n. xxxx, a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise, cu contuzie cerebrală ambelor emisfere și contuzia trunchiului cerebral, ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului.

Tot el, Dolgov Constantin, la data de 07 martie 2019, aproximativ la ora 20.20, imediat după tamponarea biciclistului Stîngu Alexei, a continuat deplasarea, ignorând prevederile pct. 12) alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia, „conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier și c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență – să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau un act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoane traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție”, urmărind scopul eschivării de la răspundere penală pentru fapta comisă, a părăsit locul accidentului rutier.

Acțiunile date au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificative: încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane și în baza art. 266 Cod penal, conform indicilor calificative: părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5).

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, inculpatul Dolgov Constantin, avocatul Bagrin Svetlana în interesele inculpatului și Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina, au declarat apel.

3.1 Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei în partea ce ține de stabilirea pedepsei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Dolgov Constantin să fie recunoscut vinovat în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar în baza art. 266 Cod penal, să i se aplice un an închisoare. În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, să i se stabilească pedeapsa definitivă de 5 ani 6 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea solicitărilor date a menționat că instanța de judecată corect a încadrat acțiunile lui Dolgov Constantin, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, și anume că acesta a săvârșit o infracțiune gravă, deși din imprudență, dar soldată cu decesul persoanei, care se deplasa regulamentar, având elementele reflectorizante pe îmbrăcăminte și bicicletă.

Fiind conștient de fapta comisă, urmărind scopul eschivării de la răspundere, Dolgov Constantin a părăsit locul accidentului rutier, nu s-a oprit, nu a încercat să acorde primul ajutor victimei sau să apeleze după ajutor. Nici când a fost ajuns din urmă de martorul Homenco Mihail, Dolgov Constantin nu s-a întors la locul accidentului rutier, dar a mers acasă.

Reieșind din noile limite rezultate prin aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de fond a aplicat inculpatului pedeapsa la limita minimă, pedeapsa stabilită fiind prea blândă.

Apreciază drept eronată concluzia primei instanțe precum că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoare de către Dolgov Constantin. Inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, nu dispune de date cu privire la dizabilitate, astfel nu există careva impedimente legale pentru aplicarea pedepsei solicitate de către acesta.

Susține că corectarea și reeducarea efectivă a inculpatului poate fi realizată doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, care va atinge scopul legii penale.

3.2 Inculpatul Dolgov Constantin, prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în care potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 264 alin. (3) lit. b) la 2 ani închisoare, conform art. 79 Cod penal, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată pe un termen de probă de un an; în baza art. 266 Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 413 unități convenționale. Să fie respinsă integral solicitarea procurorului cu privire la încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice pe dosar.

În motivarea solicitărilor date inculpatul a indicat că, instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele și împrejurările cazului, fapt ce a generat aplicarea unei sancțiuni eronate.

Instanța de judecată nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, cum ar fi: recunoașterea vinovăției și căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, personalitatea sa, că are un loc permanent de trai, este căsătorit, are la întreținere doi copii, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, una din infracțiuni face parte din categoria celor comise din imprudență, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este supus militar.

Indică că în instanța de judecată a recunoscut integral vina în cele incriminate, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a solicita prezentarea de noi probe, declarațiile sale coincid în totalitate cu probele administrate la urmărirea penală. La fel, succesul părții vătămate nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de dânsul, solicitând prin cerere autenticată stabilirea în privința sa a unei pedepse neprivative de libertate.

Contestă inculpatul și stabilirea pedepsei complementare pe care o considera prea aspră. Există circumstanțe excepționale, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar aplicarea pedepsei complementare cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, a avut loc cu ignorarea prevederilor art. 79 Cod penal.

De asemenea, inculpatul își exprimă dezacordul cu încasarea din contul său a cheltuielilor judiciare legate cu efectuarea expertizelor pe dosar, deoarece materialele cauzei relevă că toate expertizele judiciare au fost efectuate în temeiul ordonanței organului de urmărire penală, în scopul acumulării probatoriului necesar, cheltuieli care sunt trecute în contul statutului și nu urmează a fi încasate din contul său.

3.3 Avocatul Bagrin Svetlana în interesele inculpatului Dolgov Constantin, prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, lui Dolgov Constantin să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal de 2 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată condiționat, cu stabilirea unui termen de probă de un an, iar în baza art. 266 Cod penal cu amendă în mărime de 413 unități convenționale. În temeiul art. 84 alin.(3), art. 87 alin. (2) Cod penal, a dispune executarea pedepselor de sine stătător cu trecerea în contul statului a cheltuielilor judiciare pentru expertizele medico-legale și auto-tehnice pe dosar.

În motivarea apelului avocatul a indicat că este pe deplin de acord cu individualizarea pedepsei și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din norma art. 75 alin. (2) Cod penal, referitor la sancțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, conform art. 16 Cod penal, consideră avocatul că instanța de fond în mod eronat a ales cea mai aspră pedeapsă, cea cu închisoare pe un termen de 6 luni, deși Dolgov Constantin a declarat că are capacitate de plată și este de acord să achite amenda în limitele prevăzute de respectivul articol. În situația când acesta are posibilitate de a achita amenda prevăzută în calitate de sancțiune, nu este suficient motivată sentința instanței de judecată referitor la concluzia de a stabili pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 luni, pe acest capăt de acuzare, în cazul existenței alternativelor de pedeapsă în măsură să atingă scopul pedepsei. Este echitabil ca în această parte Dolgov Constantin să fie sancționat prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă. Ținând cont de toate circumstanțele cauzei penale, consideră avocatul că pedeapsa cu închisoare executarea căreia a fost suspendată condiționat și amenda, erau în măsură să asigure atingerea scopului legii penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

La individualizarea pedepsei instanța trebuie să țină cont de personalitatea inculpatului care are un loc de trai, este caracterizat pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, nu este la evidența medicului narcolog și psihiatru, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori. Instanța de judecată întemeiat a reținut ca circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Susține avocatul că la caz, este posibil de reținut ca circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave; repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate.

Menționează că inculpatul a dat dovadă de căință sinceră – activă, a recuperat benevol prejudiciul și a recunoscut vinovăția, are la întreținere doi copii. Un aspect important este faptul că pentru prima oară se află în conflict cu legea penală și contravențională, nu a mai avut încălcări de circulație. Succesorul părții vătămate nu a înaintat acțiune civilă, deoarece i-a fost reparat prejudiciul integral, dar a solicitat instanței că dorește să-i fie aplicat inculpatului pedeapsa neprivativă de libertate.

De asemenea avocatul își manifestă dezacordul cu încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpatul Dolgov Constantin, deoarece acestea au fost efectuate la inițiativa și în baza ordonanței organului de urmărire penală, făcând parte din categoria expertizelor obligatorii pentru stabilirea adevărului, conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală.

3.4 Stîngu Ion și Stîngu Ecaterina, prin apelul declarat au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de stabilire a pedepsei în baza art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, fără aplicarea art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021 a fost respins ca inadmisibil apelul declarat de Stîngu Ion și Stîngu Ecaterina, și admise

apelurile procurorului în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, a inculpatului și a avocatului Bagrin Svetlana în interesele inculpatului Dolgov Constantin, fiind casată parțial, inclusiv din oficiu, sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 21 februarie 2020, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunță a nouă hotărâre, după cum urmează:

Dolgov Constantin a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 266 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Dolgov Constantin a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 4 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe perioada de probațiunea de 3 ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

În rest, sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 21 februarie 2020 a fost menținută.

4.1 Prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021, a fost respinsă ca nefondată cererea depusă de Stîngu Ecaterina și Stîngu Ion, privind recunoașterea în calitate de succesori a părții vătămate decedate, Stîngu Alexei, în cauza penală privindu-l pe Dolgov Constantin în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal.

4.2 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate a reținut că din probele descrise în rechizitoriu și acceptate de inculpatului Dolgov Constantin, este dovedită în afara oricărui dubiu vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 alin. (2) Cod penal.

Raportând pedeapsa stabilită pentru infracțiunea prevăzută la art. 266 Cod penal, de săvârșirea căreia a fost recunoscut vinovat Dolgov Constantin la dispozițiile art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 266 Cod penal se califică ca infracțiune ușoară.

Având în vedere prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, și că de la data săvârșirii infracțiunii 07 martie 2019, au expirat mai mult de 2 ani, instanța de apel a considerat că inculpatul Dolgov Constantin urmează a fi recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 266 Cod penal, cu liberare de răspundere penală, din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Analizând sentința judecătorească sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Dolgov Constantin, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu faptele comise.

Instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului

Dolgov Constantin a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familie acestuia.

S-a reținut că inculpatul Dolgov Constantin a comis un concurs de infracțiuni care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare și grave, anterior nu a fost atras la răspundere penală, la locul de trai și de muncă se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este căsătorit, are la întreținere doi copii, este încadrat în câmpul muncii.

Circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului Dolgov Constantin prevăzute la art. 76 Cod penal, a fost reținută contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, precum și repararea benevolă a pagubei cauzate prin infracțiune. Circumstanțe care agraveze răspunderea inculpatului Dolgov Constantin prevăzute la art. 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei, și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului Dolgov Constantin, care la locul de trai și la locul de muncă se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost atras la răspundere penală, prezența circumstanțelor care atenuează și lipsa a celor care agravează răspunderea acestuia, circumstanțele faptice de comitere a infracțiunii, gravitatea faptei, survenirea din imprudență a decesului persoanei, instanța de apel a considerat că corectarea și resocializarea inculpatului Dolgov Constantin, precum și restabilirea echității sociale este posibilă cu aplicarea unei pedepse pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare.

Prin urmare, reieșind din noile limite a pedepsei prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a stabilit pedeapsa inculpatului Dolgov Constantin în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal cu închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, analizând personalitatea inculpatului Dolgov Constantin, care prima dată se află pe banca acuzaților, circumstanțele faptice de comitere a infracțiunilor, gravitatea acestora, fiind curmată din imprudență viața unei persoane, că la locul de trai și de muncă se caracterizează pozitiv, are doi copii la întreținere, a reparat benevol paguba cauzată prin infracțiune succesivului părții vătămate, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale cel de corectat și reeducat, precum și restabilirea echității sociale, poate fi realizată de către Dolgov Constantin fără executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilită acestuia pe un termen de 4 ani.

Astfel, executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 4 ani, aplicată inculpatului Dolgov Constantin pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.

264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost suspendată condiționat, stabilind acestuia un termen de probațiune de 3 ani, cu obligarea de-a nu-și schimba domiciliu, fără consimțământul organului competent.

Au fost respinse argumentele acuzării referitor la blândețea pedepsei, pe motiv că procurorul nu a adus suficiente argumente și probe care ar demonstra că doar prin executare reală a pedepsei cu închisoare poate fi asigurat scopul pedepsei penale aplicate inculpatului Dolgov Constantin.

Invocările inculpatului Dolgov Constantin în cererea de apel referitor la existența, la caz, a circumstanțelor excepționale prevăzute de art. 79 Cod penal, aplicarea cărora duce la înlăturarea stabilirii pedepsei complementare obligatorii cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de apel le-a respins ca având în caracter declarativ, așa cum din materialele dosarului nu rezultă prezența la caz, a circumstanțelor care pot fi apreciate de către instanța de apel ca având un caracter excepțional în sensul stabilit de art. 79 Cod penal.

Instanța de apel a mai reținut că instanța de fond întemeiat a admis cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Dolgov Constantin Ion în contul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în mărime totală de 8878 lei, or nu au fost administrate probe la dosar care ar stabili că plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea acestuia. Pe aceste rațiuni, instanța de apel a respins argumentele inculpatului Dolgov Constantin și a avocatului Bagrin Svetlana expuse în cererile de apel privitor la faptul dat.

Referitor la apelul înaintat de Stîngu Ion și Stîngu Ecaterina împotriva sentinței primei instanțe, instanța de apel a considerat necesar de a-l respinge ca inadmisibil, întrucât respectivele persoane nu dispun de nici o calitate procesuală în prezenta cauză penală privindu-l pe Dolgov Constantin.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare* de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina.

5.1 Procurorul în recursul ordinar declarat invocând incidența *pct. 6, 10* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, în partea soluției privind liberarea inculpatului de răspundere penală pe art. 266 Cod penal și în partea liberării de la executare a pedepsei stabilite, în baza art. 90 Cod penal pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, rejudecarea cauzei și dispunerea liberării inculpatului Dolgov Constantin de pedeapsă penală prevăzute de art. 266 Cod penal, în temeiul expirării termenului de prescripție, cu dispunerea executării de către Dolgov Constantin, condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a pedepsei de 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip deschis.

În susținerea solicitărilor date a invocat că instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului Dolgov Constantin menționând că: "...este dovedită în

afara oricărui dubiu vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 alin. (2) Cod penal”.

Dat fiind că inculpatul Dolgov Constantin nu și-a expus în mod expres opțiunea privind liberarea de răspundere în temeiul expirării termenului de prescripție, instanța de apel nu putea să dispună liberarea de răspundere penală, dar urma să pronunțe soluția privind liberarea de pedeapsa penală în cazul expirării termenului de prescripție.

Susține că, instanța de apel casând parțial sentința în latura penală și numai în partea stabilirii pedepsei pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin.(3) și art. 266 Cod penal, eronat a ajuns la concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, deoarece la stabilirea modului de executare a pedepsei inculpatului, nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute la art. 7, 61, 75 Cod penal.

Apreciază drept pripită soluția instanței de apel, deoarece pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Constată că instanța de apel a ignorat criteriile de individualizare a pedepsei deoarece nu a studiat multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele prezentate, prim urmare nu a ținut cont de:

- a) - circumstanțele cauzei;
- b) - gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare și respectiv grave;
- c) - personalitatea inculpatului, care necătând la faptul că prima dată se află pe banca acuzaților, la locul de trai și de muncă se caracterizează pozitiv, are doi copii minori la întreținere, a comis infracțiunile ce atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și a admis o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere în urma căreia a decedat o persoană.
- d) - comportamentul inculpatului care după comiterea infracțiunii, a părăsit locul accidentului rutier.

Concluzionează că la caz urmează a fi dispusă executarea reală a pedepsei aplicate inculpatului.

5.2 Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina în recursul ordinar declarat invocând incidența *pct. 5, 6, 10, 14* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea totală a încheierii din 25.05.2021 și a deciziei din 25.05.2021 a Curții de Apel Cahul pe cauza penală de învinuirea lui Dolgov Constantin pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. 266 Cod penal cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În susținerea recursului declarat au invocat că nu sunt de acord cu soluția

instanței de apel prin care apelul declarat de ultimii a fost respins ca inadmisibil, precum că nu au nici o calitate procesuală pe prezenta cauză penală și nu se regăsesc în art. 401 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, iar cererea de a fi recunoscuți în calitate de succesori de drept ai părții vătămate decedate Stîngu Alexei a fost respinsă prin încheierea Curții de Apel Cahul din 25.05.2021.

Apreciază drept incertă concluzia instanței de apel or, deși prin încheierea instanței a fost respinsă cererea lui Stîngu Ecaterina și Stîngu Ion privind recunoașterea lor în calitate de succesori ai părții vătămate, pe parcursul examinării cauzei le-a fost oferit cuvânt.

Nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea blândă și incorect individualizată, fără a ține cont de circumstanțele cauzei și de comportamentul făptașului la producerea și după accidentul rutier.

Invocă Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a art. 77, 81 și 315 Cod de procedură penală, la sesizarea nr 151g/2020, indicând că Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii, aplicate în cauza respectivă, privind atragerea doar a unei persoane în calitate de succesori ai părții vătămate în condiția când mai multe rude apropiate solicită această calitate.

Subliniază, că în ședința de judecată în apel, procurorul a susținut poziția lor, privind acordarea statutului de succesori ai părții vătămate decedate. Soția părții-vătămate în instanța de apel nu s-a prezentat nici o dată, ba chiar a refuzat primirea citației pentru a se prezenta în fața instanței, iar apelul s-a examinat în lipsa ei, dânsa prin comportamentul său nedorind să apere drepturile decedatului.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din sumarul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit constată că cererea de recurs declarată de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și cea declarată de către Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina se fundamentează pe temeiul prevăzut la **pct. 6), 10)** al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot

fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* cât și dacă *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, suplimentar în recursul ordinar declarat de Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina s-a invocat pct. 5), 14) al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora cauza a fost judecată în prima instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.*

Astfel, Colegiul subliniază că instanța de apel, la judecarea cauzei soluționează următoarele chestiuni de drept: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit, verificând și analizând per ansamblu decizia instanței de apel, constată că instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

6.1 Referitor la recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul Penal lărgit constată că potrivit acestuia, instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului Dolgov Constantin, fiind de acord cu concluzia instanței precum că: *"...este dovedită în afara oricărui dubiu vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 alin. (2) Cod penal"*, critica acuzatorului se referă în partea soluției instanței privind liberarea de răspundere penală a inculpatului pentru învinuirea adusă în baza art. 266 Cod penal și nemijlocit în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs ordinar, în contextul criticilor abordate de procuror, în partea învinuirii aduse inculpatului Dolgov Constantin în baza *art. 266 Cod penal*, constată că, în această parte, dispozitivul deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021, are următorul conținut: *"Dolgov Constantin se declară vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 266 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală."*

Colegiul lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În speță se atestă că, procurorul este de acord cu circumstanțele de fapt și

cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în temeiul art. 266 Cod penal, însă, critică hotărârea recurată sub aspectul liberării de răspundere penală a inculpatului Dolgov Constantin, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, din motivul expirării termenului prescripției răspunderii penale, prevăzute de art. 60 Cod penal.

În sensul dat se notează că dacă, din diverse motive, tragerea la răspundere penală întârzie, trecerea timpului produce consecințe care pot pune sub semnul îndoielii utilitatea și legitimitatea constrângerii penale, fapt care și constituie prescripția. Prescripția presupune, prin ipoteză, existența răspunderii penale, deci existența unei infracțiuni ce constituie temei al răspunderii penale, însă această răspundere este înlăturată, adică suprimată.

Prin urmare, Colegiul lărgit remarcă faptul, că în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Potrivit alin. (4) pct. 3) din aceeași normă, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este obligată să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei recurate, se atestă că instanța de apel, deși a pus la baza soluției adoptate prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală și art. 60 Cod penal, le-a interpretat eronat, confundând instituția liberării de răspundere penală cu cea a liberării de pedeapsă penală.

Sub aspectul criticii privind aplicarea eronată a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal constată că prin decizia instanței de apel Dolgov Constantin a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 4 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe perioada de probațiunea de 3 ani.

În sensul dat, procurorul consideră că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa fiind prea blândă relativ faptei comise, circumstanțelor cauzei și consecințelor survenite. Colegiul penal lărgit apreciază că argumentele date sunt parțial întemeiate, întrucât se atestă că instanța de apel

a oferit o atenție superficială aspectului motivării decizie în partea individualizării pedepsei.

Cu titlul preliminar, se relevă că potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În sensul respectiv, Colegiul penal lărgit notează că în cazul în care inculpatul, a comis o infracțiune cu consecințe ireparabile – decesul unei persoane, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de partea apărării, reținute de instanță și anume, recunoașterea vinovăției, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea succesului părții vătămate, suspendarea totală a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune necesită o motivare substanțială, pentru a evita în consecință o individualizare greșită și disproporțională a pedepsei în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Mai mult, instanța de apel nu a oferit apreciere faptului că inculpatul a părăsit locul accidentului rutier știind că urmare a accidentului rutier au fost cauzate leziuni corporale victimei.

6.1 Referitor la recursul ordinar declarat de către Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina, Colegiul Penal lărgit constată că potrivit acestuia ultimii critică atât decizia instanței de apel prin care apelul declarat de ei a fost respins ca inadmisibil cât și încheierea instanței prin care a fost respinsă cererea depusă de Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina privind recunoașterea în calitate de succesori al părții vătămate decedate, Stîngu Alexei, în cauza penală privindu-l pe Dolgov Constantin.

Din lucrările dosarului se atestă că la 08 martie 2019, Stîngu Silvia, soția decedatului Stîngu Alexei, a depus la organul de urmărire penală cerere în care solicită să fie recunoscută în calitate de succesori a părții vătămate (f.d.18, vol.1).

Prin ordonanța organului de urmărire penală, din 08 martie 2019, Stîngu Silvia a fost recunoscută în calitate de succesori a victimei Stîngu Alexei (f.d.22, vol.I).

La examinarea cauzei în prima instanță, Stîngu Ecaterina, mama defunctului, a înaintat cerere instanței de fond, înregistrată cu data de 28 ianuarie 2020, prin care a solicitat să fie recunoscută în calitate de succesori a victimei, în cadrul dosarului penal Dolgov Constantin, deoarece nu este informată de către Stîngu Silvia, despre nimic (f.d.9, vol. II).

Prin încheierea protocolară din 30 ianuarie 2020 (f.d. 26, vol. II), prima instanță a dispus, respingerea ca neîntemeiată a cererii înaintate de mama defunctului, Stîngu Ecaterina, privind recunoașterea în calitate de succesori al părții vătămate, motivându-și soluția prin faptul că la urmărirea penală doar soția decedatului a solicitat recunoașterea acestei calități procesuale, alte rude nu au solicitat asemenea calitate pe perioada urmăririi penale, iar succesoriul părții vătămate Stîngu Silvia, la moment deține această calitate și exercită drepturile prevăzute de normele legale, nu este decăzută din această calitate și nici nu a renunțat la respectiva calitate, respectiv nu există temeii pentru a o substitui la etapa dată în instanța de judecată.

Exercitând calea de atac, apelul împotriva sentinței judecătorești, Stîngu Ecaterina cu Stîngu Ion, mama și fratele defunctului, au înaintat concomitent și cererea privind recunoașterea în calitate de succesori a părții vătămate decedate.

Colegiul penal lărgit constată că la 17 septembrie 2020 procurorul Calendari Dumitru, a ridicat excepția de neconstituționalitate a art. 77, 81 și 315 Cod de procedură penală, iar prin încheierea din aceeași dată, Curtea de Apel Cahul a sesizat Curtea Constituțională.

Prin Hotărârea nr. 12 din 06 aprilie 2021, Curtea Constituțională a declarat neconstituțional art. 81 Cod de procedură penală, în partea ce ține de omisiunea includerii soțului în calitate de potențial succesori al părții vătămate sau al părții civile. De asemenea, Curtea a declarat neconstituțional textul "În cazul în care mai multe rude apropiate solicită această calitate, decizia de a alege succesoriul îi revine procurorului sau instanței de judecată" din art. 81 alin. (2) Cod de procedură penală.

Prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021, a fost respinsă ca nefondată cererea depusă de Stîngu Ecaterina și Stîngu Ion, privind recunoașterea în calitate de succesori a părții vătămate decedate, Stîngu Alexei, în cauza penală privindu-l pe Dolgov Constantin în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal. Instanța de apel argumentându-și soluția adoptată a considerat cererea nominalizată drept una repetată, subliniind examinarea anterioară a acesteia de către prima instanță și faptul că a fost înaintată fără a fi invocate noi circumstanțe care nu au fost luate în considerare la examinarea anterioară. Curtea de Apel ținând cont de prevederile art. 81 Cod penal, a notat că Stîngu Ecaterina cu Stîngu Ion nu au

solicitat această calitate în cadrul urmăririi penale, intervenind cu solicitarea dată în faza de judecare a cauzei penale, iar temei pentru substituirea soției defunctului, Stîngu Silvia, din calitatea sa de succesor al părții vătămate, nu există.

Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021 apelul declarat de Stîngu Ecaterina și Stîngu Ion a fost respins ca inadmisibil, dat fiind că ultimii nu dețin nici o calitate procesuală în prezenta cauză penală, invocând totodată propria încheiere de respingere a cererii de recunoaștere a calității de succesorii a defunctului.

Sumând acțiunile instanțelor de judecată, în special a instanței de apel în raport cu cererile înaintate de Stîngu Ecaterina și Stîngu Ion, Colegiul penal lărgit constată că motivarea instanțelor inferioare prin care le-a fost refuzată atribuirea în cadrul procesului penal a calității de succesor al părții vătămate, nu satisface cerința procesului echitabil.

Colegiul reține că art. 20 din Constituție, garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, garanții date și de art. 6.1 din Convenția Europeană privind Drepturile Omului, care include printre altele dreptul părților de a fi în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Aceasta implică mai ales în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv, real și consistent al mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța în determinarea situației de fapt.

Colegiul notează că instanța de apel deși s-a expus în limitele cererii înaintate de Stîngu Ecaterina cu Stîngu Ion, a neglijat că prin ridicarea, în prezenta cauză penală, de către procuror a excepției de constituționalitate inclusiv a art. 81 Cod de procedură penală, care se referă nemijlocit la procedura recunoașterii calității de succesor al părții vătămate sau al părții civile, Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 12 din 06 aprilie 2021, a dat situației date o altă conotație.

Implicit instanța de apel, prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021, motivându-și soluția de respingere a cererii înaintate de Stîngu Ecaterina cu Stîngu Ion, deja în prezența hotărârii Curții Constituționale, a preluat argumentele primei instanțe în sensul dat, invocând că nu sunt temeiuri pentru ca soția defunctului, recunoscută de organul de urmărire penală drept succesor al părții vătămate de a fi înlăturată sau substituită. Fără a ține cont că Curtea constituțională, potrivit pct. 81 din hotărâre, nu a constatat nici un scop legitim pentru prevederile normative care impun atribuirea calității de succesor al părții vătămate sau al părții civile doar unei singure persoane.

Colegiul penal lărgit notează că instanța de apel, preluând constările și aprecierile Curții Constituționale din hotărârea nr. 12 din 06 aprilie 2021, s-a axat

doar pe partea prin care Curtea a declarat neconstituțional art. 81 în partea ce ține de omisiunea includerii soțului în calitate de potențial succesor al părții vătămate sau al părții civile, și nu s-a expus în nici un fel la cea de a doua constatare a Curții potrivit căreia succesor în drepturi a părții vătămate pot fi declarate mai multe persoane, dat fiind faptul că în această parte Curtea a declarat neconstituțional textul de lege prin care "în cazul în care mai multe rude apropiate solicită această calitate, decizia de a alege succesorul îi revine procurorului sau instanței de judecată" din art. 81 alin. (2) Cod de procedură penală.

Obligația de motivare impune o apreciere întotdeauna atașată de natura cauzei, de circumstanțele acesteia, stilul judiciar și tipologia actului de justiție. Motivarea unei hotărâri este înțeleasă ca un silogism logic, de natură a explica inteligibil hotărârea luată, ceea ce nu înseamnă un răspuns exhaustiv al tuturor argumentelor aduse de parte, dar nici ignorarea lor, ci un răspuns al argumentelor fundamentale, al acelor care sunt susceptibile, prin conținutul lor, să influențeze soluția.

Or, instanța de apel nu a reținut și nici nu a înlăturat susținerile părților și nu a explicat de o manieră convingătoare raționamentul juridic pe care l-a adoptat, așa încât hotărârea sa nu creează transparența asupra silogismului judiciar care trebuie să explice și să justifice dispozitivul și grație căreia să poată fi realizat controlul judiciar.

Examinarea motivării deciziei de apel prin raportare la considerentele de principiu anterior expuse, conduce Colegiul penal lărgit către concluzia că instanța de apel nu a răspuns criticilor invocate de Stîngu Ecaterina cu Stîngu Ion.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, efectul Articolului 6 este, printre altele, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sunt întrunite în mod adecvat (*Perez v. France [GC], nr. 47287/99, § 80, ECHR 2004 I, și Buzescu v. România, nr. 61302/00, § 63, 24 mai 2005*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de

prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, având obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către Stîngu Ion cu Stîngu Ecaterina, casează total Încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Dolgov Constantin xxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **21 aprilie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion